

Overweging nav Johannes 9: 1-14

Lieve mensen, jong en oud,
verbonden in Christus naam en door Gods goede verhaal

Bij de Bijbellezing van vanmorgen,
schoten me steeds de woorden door het hoofd:
ik zie, ik zie, wat jij niet ziet!
Jezus ziet in het voorbijgaan iemand.
Hij loopt er niet aan voorbij.
Maar hoe kijken wij eigenlijk?
Al zien we allemaal hetzelfde,
toch zien we ook weer verschillende dingen.
Neem nou bijvoorbeeld die 5 foto's
op die schildersezels hier aan de zijkant.
Sommigen zullen ze hebben gezien,
Misschien nieuwsgierig naar wat het was?
Anderen hebben misschien gedacht:
Oh zijn dat die foto's
die vorig zomer zijn gemaakt
over God in Salland?
Ja dat zijn de 5 mooiste foto's.
En weer anderen hebben het gezien,
maar geen aandacht aan geschonken.
Of je hebt het helemaal niet gezien,
omdat je er geen zicht op had.

Zo gaat het ook in dit verhaal.
Jezus ziet in het voorbijgaan iemand
die blind is vanaf de geboorte.
Zijn leerlingen zien het ook,
maar komen meteen met vragen:
Waarom is hij blind geboren?
Heeft hij of hebben zijn ouders gezondigd?
Misschien herkennen we het nog?
De ziekte als straf van God.
Als jou iets ergs overkomt heb je het er vast naar gemaakt.
En daarmee zadelen we mensen op
met een enorm schuldgevoel.
En misschien denkt u nu:
nou zo dachten we toch vroeger?
Dan roep ik even in herinnering
de coronacrisis, begon 3 jaar geleden
Toen hoorden we toch ook weer
stemmen opgaan
of dat nu wel of niet de straf van God was.
Vele theorieën werden erop losgelaten.

Van de naderende eindtijd
tot hedendaagse complottheorieën.

Jezus maakt in dit verhaal
korte metten met die gedachten.
Het heeft niets te maken met zonde.
Zonde is gewoon dat iets niet tot zijn recht komt.
Jezus kijkt anders
en ziet mogelijkheden,
kansen voor deze blinde man,
zodat hij meer tot zijn recht komt.
De situatie voor deze man kan
alleen maar beter worden.
Iedere verandering
is een verbetering voor hem.
Jezus wil, zo zegt hij ook de leerlingen,
Gods werk zichtbaar maken in de wereld,
omdat Jezus het licht is voor de wereld.
Want toen, maar ook nu liggen al
Gods goede bedoelingen
voor de wereld en de mensen,
als het ware onder een dikke deken
van economische en financiële belangen.
Volle agenda's, prestatiegericht en ikke, ikke.
Even hadden we de gedachte
in coronatijd dat we tot inzicht zouden komen
dat het anders moest.
Maar we rennen zogenaamd momenteel
al weer flink door en langs elkaar heen.
Er is veel onrust en de uitslag van de verkiezingen
doet geloven dat het ook anders moet.
Maar ook dat gaat zomaar niet.
Veranderen gaat niet zomaar.
En dan ook nog: hoe wil je veranderen?
Ten voordele van jezelf
of ten voordele van het collectieve belang?

De verandering voor de blinde
kwam ook niet zomaar.
Eerst maakte Jezus met speeksel en aarde modder,
smeerde dat op de ogen.
Wij zeggen dan meteen: dat is niet hygiënisch.
Nee, maar er zit een diepere betekenis achter
in dit Johannes evangelie.
Want de blinde moet zich wassen
in het badhuis van Siloam.
Toen pas kwam de verandering en kon de man zien.

Het heeft te maken met het doopritueel van toen.
Je werd als volwassene gedoopt en kreeg
oa speeksel op je ogen om beter te zien.
En tot slot een gehele onderdompeling.
Je werd afgewassen om als
herboren mens weer boven te komen.
Daarom kon de man na de wassing pas zien.

Het gaat dus in dit verhaal om willen zien.
Dat geldt voor alle partijen die hierin meedoen.
Je blik niet afwenden.
Want als je alleen met jezelf bezig bent,
zie je de ander niet.

Dat geldt ook voor ons.
Ga bij jezelf eens na:
Hoe vaak heb je deze week gehad
dat je echt werd gezien?
Gehoord? Naar je werd geluisterd?
En draai het ook eens om;
Waar heb jij echt geluisterd?
gehoord of iemand in de ogen gekeken?

We zien elkaar vaak maar even,
vluchtig, in het voorbijgaan of over het hoofd.
Maar Jezus zag an passant wel iemand.
Die blind was en hulp nodig had.
Zo kunnen wij OOK naar mensen kijken:
Even los van de vooroordelen,
niet alleen naar de buitenkant,
maar ook naar de binnenkant.

Ik zie, ik zie wat jij niet ziet.
En nu haal ik even een foto bij.
Gefotografeerd door Jaap van Ravenhorst.

Met een groep van 7 mensen
hebben we de 43 ingezonden foto's bekeken.
En dan hoor je ook hoe iedereen heel verschillend kijkt.
En daar ook naar oordeelt.
De fotografen in de groep begonnen meteen:
Oh deze foto heeft een goede verdeling.
Boom mooi in het midden
en ook de verdeling ten opzichte van het water.
De lucht en de wolken komen
mooi terug in het water.
Daarom werd dit de winnaar.
Moet eerlijk zeggen:
zo had ik er niet naar gekeken.
Ik dacht: wel een heel strakke foto,
maar keek denk ik meer met een domineesblik.
Zo van: Mooi die boom zo aan de IJssel.
En kon me meer verwonderen
over hoe mooi de natuur is.
Voor mij ook altijd wel een beetje
een van de sleutels naar geloven:
je kunnen verwonderen over de dingen
en weten dat het niet zomaar gebeurt
maar dat er een beweging,
die we in de kerk, vanuit ons geloof God noemen,
achter dit alles zit.
Ja dat is ook anders kijken en zien!

Maar de fotograaf Jaap
filosofeerde nog weer anders.
Hij maakte de foto vorig zomer toen het zo droog was.
En schreef er de tekst bij
'Deze boom staat symbool voor deze tijd
terwijl het hele land smacht naar water

staat hij te pronken zonder vrucht te dragen.
Jaap zag weer iets anders.
Ingegeven door de droogte.

Wat ik wil aangeven is
dat we allemaal heel verschillend kijken.
En dat is ook prima.
Maar het bijbelverhaal leert ons denk ik wel,
dat we net als Jezus mogen kijken,
die in het voorbijgaan de blinde ziet
en hem de ogen opent.
Jezus wil ook ons de ogen openen,
voor wat er om je heen gaande is.
Dat je vanuit Gods liefde
verandering kunt aanbrengen
ten goede in het samenleven met elkaar.
Maar nogmaals verandering kost vaak tijd.
We zijn ook niet voor niets 40 dagen
onderweg naar het naar het grote Paasfeest.
Want feest is het nooit zomaar.
Het lijden en sterven van Jezus
horen daar ook bij
om met Pasen te beseffen
dat we ook mogen veranderen
omdat we allen leven van Gods liefde.
Moge het zo zijn.
Amen